

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie ten behoeve van Frans Josef van Bommel en 15 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Alle voorgedragen zijn afkomstig uit Indonesië en bezitten de Indonesische nationaliteit.

Blijkens door de Nederlandse Emigratiedienst verstrekte inlichtingen zouden de in het ontwerp genoemde personen, indien zij Nederlander waren, kunnen vallen onder de bepalingen van de bijzondere Amerikaanse immigratiewet Public Law 85-892 voor repatrianten uit Indonesië.

De ondergetekende is van mening dat medewerking aan de emigratie van de betrokkenen geboden is. Te dien einde zijn de in artikel 1 genoemden voor zoveel nodig voorgedragen met afwijking van het wettelijk vereiste van vijf jaren woonplaats in het Koninkrijk en wordt kosteloze naturalisatie voorgesteld, voor sommigen met afwijking van de gebruikelijke gedragslijn. Voorts worden in artikel 2 enige minderjarigen zelfstandig ter naturalisatie voorgedragen, uiteraard met afwijking van de wettelijke vereisten, teneinde door hun naturalisatie de emigratie mogelijk te maken van de Nederlandse gezinnen, waartoe zij behoren.

Frans Josef van Bommel, genoemd in artikel 1, onder 1, is Nederlander van geboorte. Hij verkreeg door optie de Indonesische nationaliteit. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker Rudolf Arnold Albertus van Doorn, genoemd in artikel 1, onder 2, is Nederlander van geboorte en verkreeg de Indonesische nationaliteit tengevolge van de omstandigheid dat hij bij de toescheiding van staatsburgers als minderjarige de nationaliteit van zijn moeder volgde, die na het overlijden van zijn vader met een Nederlands onderdaan-niet-Nederlander was gehuwd. Verzoeker kwam in 1950 naar Nederland en is vakman bij de P.T.T.

De verzoeker Johannes Gebing, genoemd in artikel 1, onder 3, is Nederlander van geboorte en verkreeg door optie de Indonesische nationaliteit. In 1958 werd hij in Nederland toegelaten. Hij is nu werkzaam als kantoorbediende.

Leopold Alfred Grabner, genoemd in artikel 1, onder 4, was uitheems Nederlands onderdaan-niet-Nederlander en werd bij de Soevereiniteitsoverdracht aan Indonesië toegescheiden. Sedert januari 1958 woont hij in Nederland.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen Hendrik Hein Leonard Kailola. Deze verzoeker heeft van rechtswege de Indonesische nationaliteit verkregen. Hij verblijft sedert 1956 in ons land, is ongehuwd, en voorziet als monteur in zijn onderhoud.

De verzoeker Maurits Frederik Nix, genoemd in artikel 1, onder 6, is Nederlander van geboorte en verkreeg de Indonesische nationaliteit door optie. Zijn vrouw is eveneens Nederlandse van geboorte.

De verzoeker Willy Teddy Paulus, genoemd in artikel 1, onder 7, bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit; sedert 1958 verblijft hij in ons land. Zijn vrouw is van geboorte Nederlandse.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker Ettore Reginald de Pierri, genoemd in artikel 1, onder 8, bezit behalve de Indonesische ook de Italiaanse nationaliteit. Omdat hij in de mening verkeerde de Nederlandse nationaliteit te bezitten, heeft hij verzuimd te rechter tijd de Indonesische nationaliteit te verwerpen en voor de Nederlandse te opteren. Sedert februari 1958 woont hij in Nederland. Hij is rangeerder bij de Nederlandse Spoorwegen.

Alexander Leonard Petrus Rademaker, genoemd in artikel 1, onder 9, is Nederlander van geboorte en verkreeg de Indonesische nationaliteit door optie. Verzoeker werd in 1958 met zijn echtgenote in ons land toegelaten; hij heeft hier nog geen werk kunnen vinden.

De verzoeker Jack Victor Schmidt Weymans, genoemd in artikel 1, onder 10, is eveneens Indonesiër door optie. Hij woonde van 1950 tot 1958 in Nederlands Nieuw-Guinea en kwam daarna naar Nederland.

De verzoeker Theodoor Schoew, genoemd in artikel 1, onder 11, werd tot 1953 ten onrechte als Nederlander aangemerkt. Verzoeker verkreeg van rechtswege de Indonesische nationaliteit en verblijft sedert 1957 in ons land. Hij heeft hier nog geen passende betrekking kunnen vinden.

In artikel 1, onder 12, wordt voorgedragen Arthur Leopold Smith. Deze verzoeker was door geboorte Nederlander en verkreeg de Indonesische nationaliteit tengevolge van een door zijn vader uitgebrachte optie. Verzoeker kwam in juni 1958 naar Nederland en voorziet als meteropnemer bij een gemeentelijk electriciteitsbedrijf in zijn onderhoud.

De verzoekster Ernesta Fevelina van Wijlen, genoemd in artikel 1, onder 13, bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit, doch werd tot voor kort ten onrechte als Nederlandse beschouwd. Sedert 1949 is zij in Nederland gevestigd. Zij voorziet als kantoorbediende in haar onderhoud.

In artikel 2, onder 1 en 2, worden genoemd de minderjarigen Carrol Leander Janssen en Errol Victor Paul Janssen. Zij zijn natuurlijke kinderen van een Nederlandse moeder. De moeder verkreeg door de optie van haar latere echtgenoot de Indonesische nationaliteit en werkte mede aan de optie voor de kinderen, die daardoor eveneens de Indonesische nationaliteit verkregen. Het huwelijk is in 1952 ontbonden door echtscheiding, waarna de moeder het Nederlandschap herkreeg door het afleggen van de verklaring ex artikel 8 van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap. De minderjarigen bezitten evenwel nog de Indonesische nationaliteit.

Voorts wordt in artikel 2, onder 3, voorgedragen de minderjarige Mathilda Rosali Raming, geboren te Bandoeng in 1940. Deze bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit. Haar moeder is na de ontbinding van haar eerste huwelijk gehuwd met een Nederlander en verwierf daardoor het Nederlandschap. De stiefvader voorziet als metaalbewerker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.